

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **V. B.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobce podané proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 15. 1. 2004, č. j. 8 Az 54/2003 – 33,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou k Městskému soudu v Praze osobně dne 26. 2. 2004, se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení shora označeného rozsudku, kterým byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 11. 2002, č. j. OAM-10004/VL-19–K03-2001, jímž bylo rozhodnuto, že se stěžovateli azyl neuděluje proto, že nesplňuje podmínky uvedené v § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a jímž bylo současně vysloveno, že se na něj nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Stěžovatel současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Z ustanovení § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) vyplývá, že stěžovatel musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Protože stěžovatel podal kasační stížnost aniž byl zastoupen advokátem a současně požádal soud o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti, vyzval Městský soud v Praze usnesením ze dne 5. 4. 2004, č. j. 8 Az 54/2003 – 47, stěžovatele, aby ve stanovené lhůtě předložil plnou moc udělenou advokátovi pro toto řízení, nebo aby ve stejné lhůtě

předložil vyplněný tiskopis „Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech“, přičemž jej poučil, že pokud tak neučiní, soud kasační stížnost odmítne.

Označené usnesení bylo stěžovateli zasláno na adresu: u pí H. M., T. 724, P. 5, kterou stěžovatel uvedl v pozdějším podání označeném rovněž jako kasační stížnost, ze dne 2. 3. 2004, které však fakticky bylo jen doplněním předchozí kasační stížnosti, spočívajícím ve sdělení nové adresy (jinak bylo toto podání naprosto totožné s předchozím). Zásilku si adresát osobně převzal. Dne 4. 6. 2004 bylo Městskému soudu v Praze doručeno podání stěžovatele, ve kterém uvedl, že kasační stížnost ze dne 2. 3. 2004 bere zpět. Poté Městský soud v Praze zaslal stěžovateli přípis s dotazem, zda stěžovatel bere zpět také předcházející kasační stížnost ze dne 26. 2. 2004, nebo zda trvá na jejím projednání. Tento přípis byl stěžovateli adresován na stejnou adresu. Zásilku neurčenou do vlastních rukou, jak vyplývá z poznámky na doručence, převzala osoba (podpis nečitelný) z bytu na uvedené adrese. Když stěžovatel na tento přípis nereagoval, Městský soud v Praze stěžovatele opět vyzval (usnesením ze dne 8. 9. 2004, č. j. 8 Az 54/2003 – 51), aby ve stanovené lhůtě předložil plnou moc udělenou advokátovi pro toto řízení, nebo aby ve stejné lhůtě předložil vyplněný (příložený) tiskopis „Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech“, přičemž jej poučil, že pokud tak neučiní, soud kasační stížnost odmítne. Tuto zásilku soud opět zaslal na stejnou adresu, adresát nebyl při doručování zastížen, a zásilka se vrátila soudu s poznámkou, že si adresát zásilku nevyžádal. Vycházel přitom z toho, že ke zpětvzetí „kasační stížnosti ze dne 2. 3. 2005“ nelze pro nejasnost a neurčitost tohoto podání přihlídnout.

Městský soud v Praze poté zjišťoval současnou adresu stěžovatele z evidence Ministerstva vnitra České republiky, odboru azylové a migrační politiky, z níž vyplynulo, že poslední známou adresou pobytu stěžovatele byla adresa: u p. H. M., T. 724, P. 5.

Přesto Městský soud v Praze ještě zásilku zaslal na adresu, uvedenou v kasační stížnosti stěžovatele ze dne 26. 2. 2004, tj. S., s.r.o., B. 2344, P. 5, avšak ani na toto adrese nebyl stěžovatel zastížen a zásilka se vrátila zpět jako v úložní lhůtě nevyžádaná.

Dále Městský soud v Praze znovu dne 8. 6. 2005 zaslal stěžovateli formulář „Potvrzení o osobních a majetkových poměrech, s tím, aby jej vyplněný vrátil soudu ve lhůtě dvou týdnů od doručení výzvy. Zásilku adresoval na adresu: u p. H. M., T. 724, P. 5. Zásilka se soudu opět vrátila jako nevyzvednutá. Když stěžovatel na tento přípis nereagoval, Městský soud v Praze stěžovatele zaslal stěžovateli usnesení ze dne 3. 8. 2005, č. j. 8 Az 54/2003 – 64 – obsahující výzvu, aby ve stanovené lhůtě předložil plnou moc udělenou advokátovi pro toto řízení, nebo aby ve stejné lhůtě předložil vyplněný (příložený) tiskopis „Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech“, přičemž jej poučil, že pokud tak neučiní, soud kasační stížnost odmítne. Tuto zásilku zaslal na adresu, uvedenou v kasační stížnosti stěžovatele ze dne 26. 2. 2004, tj. S., s. r. o., B. 2344, P. 5, avšak ani na této adrese nebyl stěžovatel zastížen a zásilka se vrátila zpět jako v úložní lhůtě nevyžádaná.

Poté soud usnesením ze dne 23. 9. 2005, č. j. 8 Az 54/2003 – 66, rozhodl tak, že se návrh stěžovatele na ustanovení zástupce zamítá, a usnesením ze dne 4. 11. 2005, č. j. 8 Az 54/2003 – 68, stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě 15ti dnů ode dne doručení tohoto usnesení předložil soudu plnou moc udělenou advokátovi pro řízení o kasační stížnosti a současně stěžovatele poučil, že nebude-li povinnost uložená tímto usnesením splněna, soud kasační stížnost odmítne, neboť v řízení není možno pro tento nedostatek pokračovat. Obě tyto zásilky soud zaslal na adresu, uvedenou v kasační stížnosti stěžovatele ze dne

26. 2. 2004, tj. S., s. r. o., B. 2344, P. 5, avšak ani v tomto případě nebyl stěžovatel (adresát) na uvedené adrese zastížen a obě zásilky se vrátily zpět jako v úložní lhůtě nevyžádané.

Podle ustanovení § 42 odst. 5 s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, se užijí pro způsob doručování obdobně předpisy platné pro doručování v občanském soudním řízení. Podle § 46 odst. 1 o. s. ř. písemnost určenou fyzické osobě soud předá doručujícímu orgánu k doručení na adresu jejího bytu, jejího místa podnikání, jejího pracoviště nebo místa, kde se zdržuje. Jestliže o to fyzická osoba požádá, soud předá písemnost k doručení na adresu jiného místa v České republice, kterou mu sdělila; to neplatí, může-li jí být písemnost v označeném místě doručena způsobem předepsaným tímto zákonem. Podle ustanovení § 46 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen o. s. ř.), nebyla-li fyzická osoba zastížena na adrese uvedené v odst. 1 a písemnost jí nebyla doručena ani na jiném místě, doručující orgán písemnost, která jí má být doručena do vlastních rukou, uloží. Bez předchozího pokusu o doručení písemnosti na adresu uvedenou v odstavci 1 lze písemnost uložit, jestliže o to fyzická osoba předem písemně požádá doručující orgán a jestliže podpis na žádosti byl úředně ověřen.

Podle § 50c odst. 4 o. s. ř., nebude-li uložená písemnost vyzvednuta do tří dnů (což je případ všech předmětných zásilek), nebo, jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, do deseti dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl; to neplatí, je-li náhradní doručení písemnosti vyloučeno (§ 50d odst. 1) nebo bylo-li uložení písemnosti neúčinné.

V posuzované věci tak stěžovatel nebyl při postupně doručovaných zásilkách – usnesení ze dne 3. 8. 2005, č. j. 8 Az 54/2003 – 64, usnesení ze dne 23. 9. 2005, č. j. 8 Az 54/2003 – 66 a usnesení ze dne 4. 11. 2005, č. j. 8 Az 54/2003 – 68 na uvedené adrese zastížen, zásilky byly uloženy na poště, o čemž byl adresát předepsaným způsobem vyrozuměn, zásilky si však v úložní lhůtách nevyzvedl, a za využití institutu právní fikce nastaly účinky doručení.

Stěžovatel ve stanovené lhůtě nepředložil ani vyplněný (přiložený) tiskopis „Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech“, ani plnou moc udělenou advokátovi pro toto řízení.

Protože nezbytnou podmínkou, bez níž nelze řízení o kasační stížnosti vést, je povinné zastoupení stěžovatele advokátem a tento nedostatek nebyl v průběhu poskytnuté lhůty odstraněn, nezbylo Nejvyššímu správnímu soudu než kasační stížnost podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) a § 120 s. ř. s. odmítnout.

Nutno poznamenat, že Nejvyšší správní soud se ztotožňuje s postupem Městského soudu v Praze, pokud nepřihlédl ke stěžovatelem podanému zpětvzetí kasační stížnosti pro jeho neurčitost, kterou se nepodařilo odstranit.

Za této procesní situace se Nejvyšší správní soud již nemohl zabývat ani návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., v jehož smyslu v případech odmítnutí kasační stížnosti nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. února 2006

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu